

stolen. Men det tror jeg egentlig ikke. Det kan vi jo så få af- eller bekræftet.

I alle tilfælde, har man indgået en aftale mellem tre partier på et grundlag, som ministeren tilsyneladende ikke har kendt. Ministeren havde ikke noget kendskab til det brev. Det synes jeg helt ærligt er ringe.

Så har der været hele den her diskussion om PTSD-ofre, torturofre. Der har været nogle ordførere heroppe, som har sagt: Vi har to eller tre eksempler på, at folk, som i deres lægeerklæring har skrevet, at de ikke var i stand til at lære dansk på et tilstrækkelig højt niveau, alligevel har gjort det.

Det betyder så som konsekvens af, at man kan finde de her to, tre eksempler, som jo i alle tilfælde kvalificerede sig, ikke til dispensation, men til efter de normale regler at få statsborgerskab, at alle, der har en lægeerklæring på, at de har PTSD, fra nu af bliver holdt ude fra at få deres sag behandlet i Indfødsretsudvalget.

Hvad er begrundelsen? Begrundelsen kan jo ikke bygge på, om de skal have dispensation eller ej. Det flertal, der er i Indfødsretsudvalget, kan bare, hver gang der står PTSD i en lægeerklæring som begrundelse for dispensation fra danskravet, sige nej – det har de også gjort indtil videre. Men de vil ikke se dem: De vil ikke se de menneskers papirer ligge foran dem på deres bord, sådan at de tvinges til at tage stilling. Det er tåsedrenge!

Så siger ministeren: Ja, men PTSD er jo ikke den eneste begrundelse for, at deres sager så ikke kommer til behandling. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Betyder det, at de, der lider af andre psykiske sygdomme, som ikke er på positivlisten – det kunne være autisme, der kan være grund til, at man ikke kan lære dansk – ikke vil blive forelagt Indfødsretsudvalget? Det vil sige, at så vil den her negativliste altså være langt mere omfattende end den, der er i papirerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet tirsdag den 28. februar 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Betinget udvisning, skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 25/1 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Dette lovforslag lægger op til, at det nu skal være muligt at idømme udlændinge, som overtræder loven, en betinget udvisning. En betinget udvisning er en klar advarsel til den kriminelle og dennes venner og familie om, hvad konsekvensen af næste skridt på den kriminelle løbebane vil være. Den skal derfor ses som et forsøg på at få stoppet en kriminel løbebane, der er under udvikling.

Den betingede udvisning er en skærpelse af lovgivningen, idet den anvendes der, hvor en udlænding i forbindelse med en dom for et strafbart forhold må antages at være tæt på at blive udvist, og hvor det derfor er en nærliggende vurdering, at den dømte vil blive udvist ved ny kriminalitet. Den betingede udvisning er derfor en skærpelse af udvisningsreglerne, fordi den udlænding, som har fået en betinget udvisning, vil have stor risiko for udvisning, hvis personen i en prøvetid begår ny kriminalitet.

Et eksempel fra lovforslagets bemærkninger kan måske illustrere problematikken på en god måde:

En udlænding er kommet til landet som 14-årig sammen med sin familie. Udlændingen er ikke gift og har ingen børn, udlændingens arbejdsmarkedstilknytning har været beskeden, og udlændingen behersker sproget i sit oprindelsesland, som han efter sin indrejse til Danmark har besøgt flere gange.

Som 33-årig idømmes udlændingen, der tidligere er straffet flere gange for bl.a. røveri og narkokriminalitet af mindre alvorlig karakter, 4 måneders fængsel for narkokriminalitet, men udvises ikke på grund af vurderingen af de personlige forhold. Udlændingen idømmes i stedet en betinget udvisning. I prøvetiden for den betingede udvisning idømmes udlændingen så 5 må-

Kl. 13.45